

loški, vrzite vkraj ali pa vsaj dobro shranite vaš nemški pečat ter le slovenskega rabite! Slovensko-nemške pečate imajo občine Cinzat, Fram, Jarenina, Kumen, Morje, Orehova ves, Ranče, Slivnica in Smolnik, in druge pa žalibog vse nemške.

V sodnijskem okraju slov.-bistriškem imajo slovenske pečate: Sv. Ana (pečat je nepravilen: »Sv. Anna pri Makolah«), Cigonca, Dežno, Gabernik, Hošnica, Kalse, Laporje, Sv. Martin na Pohorju, Oselj, Pečke, Pretrež, Šentovec, Stattenberg, Stopno, Tinje, Vrhloga, Vrhole in Vojtina. Slovensko-nemški pečat ima samo občina Žabljek, vse druge pa nemške. Čuditi se moramo, da ima občina Jelovec-Makole, ki vsikdar le slovenski uraduje, nemški občinski pečat (Jellowetz bei Maxau). Zakaj pa to, gospod župan Jerman?

V sodnijskem okraju št. lenarskem imajo slovenske pečate: Drvajnska, ki pa navadno nemški uraduje, dalje Smolinci in Zupetnici. Slovensko-nemške imajo: Gočova, Spodnja Veljina in Zamarkova. Vse druge občine imajo nemške pečate, a izmed teh uraduje občina Biš vsikdar le slovenski. Zakaj tedaj nemški pečat?

Nekatere občine uradujejo nekaterokrat slovenski, a večkrat zopet nemški, kar seve ni prav, a zadosti za danes! O uradnem jeziku poročal vam bodem prihodnjič, nadajam se, da si bodejo do prihodnjič še nekatere občine slovenske pečate omislile, kar me bode prav veselilo; samo prosil bi še, da bi občine, ki so si v teku tega leta (posebno v slov.-bistriškem okraju) nove slovenske pečate omislile, starim nemškim za vselej slovo dale! Iskren Slovenec.

Cerkvene zadeve.

Glas iz trapiške opatije Marije-Zvezde.

Jugoslovanska Bosna in Hercegovina sta nosili čez 400 let kruti turško-mohamedanski jarem. Oplenjene, osiromašene in večino uničene so bile cerkve in raznovrstne rimsko-katoliške naprave in ustanove. Ljudstvo slovansko rimsko-katoliško je bilo umanjšano, skrajno ubožano, silno stiskano; postalo je prerevna turška »raja«, raznovrstno zatirano in trpinčeno, sužno enemu izmed najgrših dušmaninov, nasprotnikov in sovražnikov krščanstva, turško-mohamedanski oblasti.

Dragi Slovenci! Znano vam je iz zgodovine vaše in povesti, kakovo zlo je bilo one čase za mogočne in silne vlade turške v bližnji jugoslovanski Bosni in za domovino vašo, Slovenijo; koliko zla so storili samo večkratni napadi mohamedancev v slovenske dežele, koliko gorja se je storilo narodu slovenskemu! Mnogo groznejše in mučnejše se je godilo krščanskemu slovanskemu narodu v Bosni, povse in popolnoma podjarmljenemu pod kruto vlast turško-islamsko in to toliko stoletij....

Lepa in obširna ta jugoslovanska pokrajina je propala in zaostala gmotno, materialno, gospodarsko, »kulturno«; pa tudi nesrečni narod je propal in zaostal duševno in telesno v mnogih ozirih. Kristijani rimsko-katoliški so postali manjšina in naj revnejši med razkolniki in mohamedanci. Še za vlade turške so došli v tužno Bosno menihi sv. Bernarda, po samostanu »La Trappé«, kjer se je ustanovila ta redovna prenova, imenovani trapisti.

Z obilnimi težavami, napor, v velikem ubožstvu in pomanjkanju so se naselili trapisti v samotni okolici mesta Banjaluke; začeli obdelovati zanemarjeno, z grmovjem zaraslo in upustošeno zemljo, gojiti umno poljedelstvo, sadjerejstvo, živinorejstvo in razne obrtnijske

stroke; s časoma so postavili s pomočjo milodarov samostan cerkev in sirotne dečkovne »Maison de la Vierge«, in tako začeli delovati za dušno in telesno, versko in narodno omiko in prosveto preubogega in zanemarnega ljudstva. Menihi trapisti obdržavajo in spolnjujejo redovno vodilo sv. Benedikta, prenovljeno in poostreno po sv. Bernardu.

Naloga teh redovnikov je natančno pravilo evangelijsko, strogo, verno — pobožno — spokorno, premisljivalno in telesno delavno življenje, širjenje prave krščanske, rimsko-katoliške duševne in telesne omike in prosvete, uravnanje in podpiranje krščanskih socijalističnih razmer in potreb, pravovernega, krščansko-pobožnega in umno pridnega delavnega življenja, kar je v teh pokrajinah neizrečeno potrebno. (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

O zrnati kavi.

Večina obitelji, malone vse rodbine, pijejo zrnato kavo sleherni dan, da, celo po dva do trikrat na dan, ne da bi znale ali pomislile, kak nevaren, zdravje polagoma a gotovo uničujoči strup srkajo z istim v sé in v koliko slučajih pouzročuje redno uživanje iste veliko nervoznost, in konečno omamljenje živcev (blaznost) ali delovanja srca (kap). To so v novejši dobi neovržno dokazale zdravniške in znanstvene preiskave in skušnje. Seveda o teh dokazih in z njimi spojenih resnobnih in živih svarilih od strani najodličnejših zdravnikov ničesar ne doznajo širši slojevi ljudstva, ker so ta svarila sestavljena večinoma v znanstveni obliki ter se objavljajo le v učenih strokovnih spisih in knjigah. Omenjamo tu le eno dejstvo, da ti namreč zadošča 0.3 gramov strupa kofeina, ki se nahaja v zrnati kavi, ako hočeš umoriti kojo žival in da pozijemo v eni čaši dobre, nepomešane zrnate kave popolnoma brezskrbno 0.25 gramov tega strupa! Zrnata kava morala bi se zatorej prirežati za rabo v obitelji edino le mešana, dodavši jej sladne kave, katera večinoma zabranjuje nevarni upliv kofeina. Za ženske in otroke pa, kakor tudi za slabotne in bolnike naj se potem preide polagoma k jako ukusni, zdravi in zaedno mnogo ceneji čisti sladni kavi, kar se more storiti tem lažje, ker ima ista v činu Kathreinerjevega izdelovanja ukus po zrnati kavi ter po kratki uporabi slehernemu izvrstno diši.

Sejmovi. Dne 1. februarja v Poličanah (za svinje) in v Mariboru. Dne 3. febr. pri Sv. Jakobu pod Kalobjem, na Zelenem Travniku, pri Sv. Juriju ob Ščavnici, v Jarenini, na Spod. Polskavi, v Brežicah, Mariboru in na Vidmu. Dne 4. febr. v Radgoni. Dne 5. febr. v Lučanah (za svinje), na Ptuj, pri Sv. Petru pod Sv. gorami in v Imenem (za svinje). Dne 6. febr. v Gornjem gradu in na Bregu pri Ptuj (za svinje). Dne 7. febr. na Spod. Polskavi (za svinje).

Dopisi.

Iz Cezanjevec pri Ljutomeru. (Naše bralno društvo) je imelo dne 12. jan. V. občni zbor v solskih prostorih. Tako živahne udeležbe ne bi se bil nikdar nadjal. Dasiiravno prostorna soba, bila je do zadnjega prostora napolnjena. Videli si tu, malo da ne vse ude, pa tudi druge domačine je privedla radovednost in želja, poučiti se o uspehu in napredku društva. Da se